

РЕШЕНИЕ

№ 2375

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6998** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма]. ЕИК[ЕИК], представлявано от П. А. А., чрез адв. А. А. – САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1079-0040165/02.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед. Поддържа се, че служителят на паркинга е на 76 годишна възраст, което се отразявало на динамиката при изпълнение на служебните задължения, като се твърди, че същият е издал фискален бон за предоставената услуга – наем на паркомясто, но малко след плащането. Дори да се приеме, че нарушението е извършено, поддържа се становище, че заповедта противоречи на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. А., който поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта. Сочи, че при издаването ѝ не е спазен принципа на чл. 6 АПК. Претендира разности, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от ответника.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли заповедта да бъде потвърдена. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

СГП не изпраща представител.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.05.2021 г. в 13:08 часа е била извършена проверка на търговски обект – платен паркинг, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя [фирма].

При проверката е било констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по смисъла на чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е било допуснато нарушение на посочената наредба и ЗДДС.

В хода на проверката е била извършена контролна покупка преди легитимация на органите по приходите – наем на паркомясто в платения паркинг за време от около 20 минути на стойност 3 лв. Контролната покупка е била заплатена в брой от Р. М. – инспектор по приходите. За покупката не бил издаден фискален бон от инсталираното в обекта ФУ модел D. expert 07 с ИН на ФУ DY518162 и ФП 36676635 или друг документ, отговарящ на изискванията на наредбата.

След легитимация на контролните органи са предприети действия за нуждите на проверката – преброяване на парите в касата, изготвяне на опис, разпечатка ДФО, КЛЕН, преглед на документи и др. От ФУ е отпечатан ДФО и КЛЕН от 08.05.2021 г., от които било видно, че сумата от 3 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка, нито бележка от кочан. Изготвен е опис на парите в касата за 08.05.2021 г.

За установените факти и обстоятелства е бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0040165/08.05.2021 г.

Направен е извод, че търговецът не е спазил реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, с което е нарушен чл.118, ал. 1 ЗДДС. За допуснатото нарушение е издадена процесната ЗНПАМ, с която на основание чл. 186 ЗДДС на [фирма] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 28.06.2021 г.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от

оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП /л. 23/, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Издателят на оспорената заповед – Л. Х., съгласно Заповед №3766/25.09.2019 г. /л.22/ на изпълнителния директор на НАП, е заемал длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., в ГД „Фискален контрол в ЦУ на НАП. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма (писмена) и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Спазено е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като съдът намира, че заповедта е в достатъчна степен мотивирана.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ. Съдът приема за безспорно установено, че продажбата не е отчетена след приемане на плащането, чрез издаване на фискална касова бележка. Видно от приложените доказателства по делото – ДФО на л. 19 и КЛЕН на л. 20, за сумата от 3 лв. не е издаден фискален бон преди започване на проверката и продажбата не е отразена. Сумата не фигурира в дневния финансов отчет, който е разпечатан от намиращото се в обекта фискално устройство, след извършването на контролната покупка. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че предвид възрастта на служителя, издаването на фискалната бележка е било забавено. Отчетът и КЛЕН са от отпечатани след легитимиране на органите по приходите, т. е. след като проверката е приключила, и ако такава бележка беше издадена, то тя щеше да фигурира в отчетите.

В конкретният случай с процесната заповед е определен срок на запечатването на обекта - 14 дни, като от страна на административният орган са изложени достатъчно мотиви относно упражняването на правомощието на органа по приходите по целесъобразност да определи именно този срок за действие на мярката. Срока е обоснован с вида на нарушението, последствията от него, реда и организацията по отчитане на оборотите в търговския обект, която позволява да се допуска отклонение от данъчно облагане, както и необходимостта от защита на обществения интерес, като

се предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Това, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид от административния орган с оглед на определения размер на срока на ПАМ.

В рамките на своите правомощия органът е издал заповед за прилагане на принудителна административна мярка, а след като са налице фактическите основания за издаването ѝ, действайки в условията на обвързана компетентност за органа не е налице право да преценява дали да прилага ПАМ или не. Оперативната му самостоятелност се проявява единствено при определяне на срока, в рамките на законоустановеното.

Неоснователни са възраженията, наведени с жалбата, че нарушението не е извършено и в действителност касова бележка е издадена. Видно от изготвения на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 ДОПК Протокол за извършена проверка, същата е започнала след извършване на контролната покупка. Органите по приходите са се легитимирали след покупката, с цел непосредствено възприемане на евентуално нарушение. Видно от текста на протокола, легитимацията е извършена след контролната покупка, която логично предхожда проверката, поради което следва да се прецени, дали непосредствено преди 13:08 часа има отразена продажба на стойност 3 лв. Видно от приложения КЛЕН такава покупка не е отразявана. Следва да се отбележи, че протоколът за извършената проверка е официален документ и се ползва с материална доказателствена сила за отразените в него факти и обстоятелства. Същият не е оспорен по надлежния ред, като самия управител не е посочил възражения в него, че посочения час на започване на проверката не отговаря на действителния.

Неоснователен е довода на касатора, че целта на оспорения административен акт не съответства на целта на закона.

Съответствието на административния акт с целта на закона е налице, когато чрез него се преследва постигане на целта на самия закон. Целта на закона може да е изрично посочена в него или да следва от съдържанието му. Изясняването на целта на закона е вид тълкуване, наречено телеологично.

Целта на законовата норма, предвиждаща налагане на процесната принудителна административна мярка, е поведението на стопанските субекти да бъде съобразено със задълженията им да отчитат коректно наличните количества горива в резервоарите за съхранение в търговския обект. Тази цел се постига, от една страна, с преустановяването на възможността на търговеца да продължи за определен срок търговската си дейност, в която не изпълнява въпросните задължения, а от друга - с превенцията, както по отношение на него, така и на останалите стопански субекти за в бъдеще да не се извършват нарушения на тези задължения.

Същата е и целта на процесния административен акт, в производството, по издаването на който е установено, че поведението на търговеца принципно пречи на ефективния контрол относно отчитане на продажбите в търговския обект.

Административният орган е изложил мотиви по отношение продължителността на срока на ПАМ. Съдът намира, че определеният срок е съразмерен на тежестта на нарушението. Следва да се отбележи, че нарушението е формално, поради което размерът на стоката/услугата, за която не е издаден фискален бон, не е определящ за тежестта на нарушението.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна и не страда от сочените в жалбата пороци.

При този изход на процеса на ответника следва да се присъди юрисконсултско

възнаграждение в размер на 500 лв. на основание чл.161, ал.1 ДОПК вр. чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 2 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма]. ЕИК[ЕИК], представлявано от П. А. А., чрез адв. А. А. – САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1079-0040165/02.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати по сметка на Националната агенция по приходите сума в размер на 500 лв. представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: